

הוא בחי' הדעת סוד התורה הניתנה בשבת לכן לך והודיעם שיראו להכניס הדעת אצלם:

ולכן ארז"ל השומר שבת כהלכתו אפי' עובר ע"ז כדור אנוש מוחלין לו שנא' שומר שבת מחללו אל תקרי מחללו אלא מחול לו והטעם הוא כי ענין הדעת בדעת חדרים ימלאון שמבין בדעתו שאפס זולתו כביכול והוא ית"ש מלא כל הארץ כבודו ולית אתר פנוי מיניה ואינו סר וזו מדביקותו כי תמיד נוכח ה' דרכו והנה הסר ח"ו מאחרי ה' ופנה אל אלהים אחרים הרי סילק בדעתו הש"י משם ונקרא חלל כי המקום הוא חלל וריק מבלתי חיותו ית' הממלא כל העולמות וזהו שומר שבת מחללו שלא יהיה בבחי' חלל ח"ו רק שמו ית' מחיה וממלא הכל אז מוחלין לו כי מה שעיוות כבר תיקן בהפכו וע"כ אמר אך את שבתותי תשמרו כי אות היא פירש"י אות גדולה כי בשבת בא לכלל אותיות גדולות בגדלות הדעת והיינו דמסיים לדעת כי אני ה' וכו':

ושמעת ממורי זללה"ה כל הקובע מקום לתפלתו אלהי אברהם בעזרו והענין הוא כי המדבר בלא דעת ומתפלל אין האותיות דבוקים בשרשם רק נשארים בעולם התחתון שהוא עולם הגלגלים כי כל הרקיעים הם בכלל עולם הגלגלים וכשהאותיות נדבקים ברקיעים והרקיע מסבב תמיד הרי גם האותיות מתגלגלין ומסבבין עמהם אמנם מי שמדבק האותיות אל הבורא ית' שהוא למעלה מהעולמות נקרא קובע מקום לתפלתו שאז יהיה

דברי רז"ל על כל אתין שבתורה וגם כאן רומז לענין גדול כי העיקר תלוי שיהיה עבודה בדעת שלם כי קטן שאין לו דעת אין ביאתו ביאה ר"ל אין היחוד וזיווג של מעלה נשלם על ידו כי בלא דעת נפש לא טוב ונשאר בקטנות ומעשיו אינם דבוקים ביחוד שרשם אמנם מי שדעתו שלם גורם יחוד וקירוב למעלה ומתקרב ומתדבק עם האותיות למעלה:

וזהו דע א"ת שיכניס הדעת באותיות שהם מא' ועד ת' ודעת הוא התחברות מלשון וידע אדם ר"ל שתחבר האותיות אל הבורא ית' הנקרא אלהי אביך ועבדהו זה נקרא עבודה שלימה שמקרב קב"ה ושכינתיה ונקרא האותיות היכל ר"ל ה"י כ"ל שבה' מוצאות הפה שהוא הדיבור נכלל הכל דהיינו הבורא יתברך הנקרא כל שכולל הכל שהקב"ה שורה בהאותיות כשמדבר בדעת וזה נקרא אות גדול שמדבר בגדלות הדעת אבל בלא דעת נקרא קטן וכן אמר מורי **בעש"ט** נבג"מ שאל לך אות מעם ה' אלהיך ר"ל שתחנן ותשאל מהקב"ה שיתן לך אות דהיינו האותיות מן אותן הדביקים עם ה' אלהיך שתזכה לחבר אותם לשרשם:

והנה בחי' כל עבודתינו הוא בבחי' עבד כי יש בישראל ב' בחינות אם כבנים אם כעבדים ובשבת הוא בחי' בן שמחפש בגנוי אביו כאשר אמרו רז"ל דכולי עלמא בשבת ניתנה תורה לישראל ר"ל הדעת סוד התורה נתגלה בשבת ואז בדעת ידבר וידוע דהתורה נקרא טוב כמשארז"ל מתנה טובה יש לי בבית גנוי

מכתבי קודש מרהיק ז"ע

אדרן

שלומי הטוב עד עולם כי טוב מהאל הטוב כל הימים טוב. מנאי הכותב בטוב ורונה ומבקש שיהיה לו טוב בכל טוב סלה. הק' אשר בהרב מו"ה אהרן זנוקל"ה : ומהודענא אודות גיסי שיחיה יסירה להשגית עליו. על בריאותו שיכלל בעת אכילה. וישן בעת השינה. ויראה שישן כפי הצורך לבריאות גופו ורצשו ואיבריו ואל יהיה דבר זה קל בעיניו. ובפרט שהוא כחוש ורך בטבע. ובזולתי יהיה למודו אי"ה יותר טוב. (חסר)

איגה"ק שכתב דהרה"ק מקאשיפקע זצוקהר"ה ז"ע

שלום לאהובי מחותני ידיד ה' וידיד נפש כל חי הנצמד בקירות לבי הרב החסיד המפורסם איש חלקים קדוש כבוד שם קדשו מו"ה שמואל הלוי שיחיה הוא וביתו ובניו וכל אשר להם שלום הכל שלום : הגה הגם שאין לי פנאי. רק אהבה דוחקת ואי אפשר להניח בן ביתי הנוסע למחניכס בלא אודעה. ומהודענא שב"ה אני וביתי ובני אהרן יחיה וכל ב"ב ב"ה בחו"ש וכה לחי. וכה נוכה לשמוע בשורות החו"ש מאהובי הנצמד בקירות לבי באהבה ואחיה ושלוש וריעות. ואזכה לראות נועם זיו הדרת פני קדשו בשמחה ושלוש על ישראל שלום בשמחת ישראל שלום ויזכה בחיים חיותו לשמחה ולאור באור פני מלך חיים עד העולם.

מנאי אהובי מחותני ידידו לנצח בחשיקה וחפיה ודביקה ומנפה ראות פניו בשמחה ובטוב לב. הק' ומה שהנחתי הנייר חלק : ידע אהובי שקנר היה לכחצ. עם כל זה אם ירצה יכול לקרות גם החלק. כי בחלק כחצ ג"כ יותר מעיקר הכחצ שקורין מחמת הלבנונית שניכרים האותיות והחלק כולל אותם. וע"ז אמר יעקב ואנכי איש חלק. וזהו ויקם עדות ביעקב ותורה :

ורונה להיות יושב אוהל ומקנה. ידע אהובי שלא טוב זה הדרך. ומקרא מלא הוא יגיע כפיך כי תאכל וכו'. ובגמ' גדול הנהגה מיגיע כפו יותר מירא שמים. ויאתין לי אהובי שגמילות חסד אחד או פרוטה נדקה אחת או שאר מצות מעשיות ובפרט הכנסת אורחים. וכל מה שבכלל כל התורה אין בכלל אלא מה שבפרט. ומהפרט נעשה כלל גדול בתורה וכל פרט בפני עצמו הוא כלל. כללו של דבר הוא יותר טוב מכתה שבועות ואפשר שנים שהוא לומד בתורה. שהעיקר הלימוד הוא לעשות. ומי ומי עלה למרום להוריד עוז מצטחה כאשר איש הנאמן ועוסק באמונה. ונא ולמד מהשאלות ששאלין נשאת ונתת באמונה. וקבעת עתים לתורה. ומה מ' שעוסק באמונה אין החיוב עליו רק בקביעות עתים לתורה. ולהביך הענין יותר. כי ידע כי בעת שהוא לומד אינו מקשר עצמו נפשו ורוחו ונשמתו להתענוג אחתי כאשר הוא עושה המצוה בצעיה. ומקשר עצמו עם מי שהוא עושה עמו המצוה. וזה בחי' זכר ונקבה. והתענוג שמקבלין שניהם היא ההולדה. וזהו תולדותיהם של נדיקים צעש"ט. וידע אהובי שזה עיקר השלימות. לבד מבני עליה אשר הם עושים יחודים בכל תנועה וחטטה. ובפרט בכל דיבור ודיבור. וע"ז נאמר אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני. והדרך כבושה לפני בעלי בתים הרוצים להיות סור מרע ועשה טוב. כאשר כתבתי יותר מכתה למודים. ובעו"ה עלה בידי לכתה וכתה אנשים שרצו לעשות כמעשהו. והכרחתי אותם למי"מ. ובעו"ה מחזיקים לי טובה. בזה ובבא. והעיקר שלא יתעצל בשום עסק. וידע בעת שהוא עצל במו"מ גם הלימוד שלו בעצלות. וע"ז ג"כ נאמר ולחם עצלות לא תאכל. וידע שאין דרכי כ"כ להרבות בכתיבה רק מחמת וכו'. אלא נפשי בכתיבה יבנית. ואי"ה כשיקיים כפי מכתבי אכתוב לו יותר באריכות. ועליו לעשות וד' יגמור בעדו לטובה. ויהיה צורך ממקור הברכות הוא וביתו וכל אשר לו וכל הנלוים אליו ודורשי

איגה"ק שכתב דהרב הישיש החסיד מו"ה אברהם יעקב זצ"ל מסטארין

רואה אותם כמאחז"ל מי מעיד עליו קורות ביתו. היינו המחשבות שהוא קורה עליו. ובפרט כשמיחד לבו ומבין אל מעשיו ויודע שאין בהם שלימות בא לו מזה מרה שמורה ר"ל. ומזה באו לו פחדים. השם ישמרנו. וזה עיקר הקטרוגים. ופשיטא בזה היום. וביותר שקראו לפני אנשי הגולה התורה כמו שנאמר מפורש ושם שכל. היינו

כתיב ויקראו בספר תורת חלקים מפורש ושם שכל וכו'. כי בזכרם כל העם וכו'. וכתיב אל תעצבו כי חדות ה' היא מעוזכם. והענין כי ביום הזה הוא ראש השנה כתיב ויבאו בני האלקים להתיצב וכו' ואיני רוצה לדבר מזה בעת הזאת. והעיקר שכל הכחות והפעולות שעושה אדם בכל השנה עומדים עמו. והוא

"האמן לי רוצה אני לכתוב לך מענה בלי שיעור על מכתבך, רק אי אפשר לכתוב על פני השדה, תאמין לי בעת קריאת מכתבך היה נראה בעיני כעמדי נכחך ומדבר עמך, אחי יקירי אין לך כבר הרבה זמן לחכות, חוזר אני אי"ה בקרוב לביתי, רק העיקר שהקב"ה יעזור שאחזור לביתי ברפואה שלימה וכל טוב, ושאמצא אותך בכל טוב, ואז כבר נשוחח בינינו, כי אין באפשרותי להעלות דברי על הכתב, כי לאמר לאיש אחר שיכתבם היוכל אדם להעביר רגשי לבבו לאיש אחר, ולכתוב בעצמי אין בכוחי עתה, לכן אעשה כמו שעשה א"ז הרב הצדיק הקדוש רבי אשר מסטאלין זי"ע זצללה"ה, שהשאיר במכתבו שתי שורות חלק, ואמר שבמקום החלק כתוב יותר מעיקר הכתב, כי במקום החלק אפשר לכתוב כל מה שרוצים, וסומך אני עליך שתדע את אשר צריך היה להיות כתוב בזה כי כמים הפנים וכו', ואת אשר אתה צריך לכתוב לי גם כן תוכל לכלול בשתי שורות הללו, אף שלא נכתב מאומה, ואופן זה תמיד הוא הטוב ביותר".

באגרותיהם נראה גם בעליל גודל התקשרותם ואמונתם באביו - חותנו אדמוה"ז מסאדיגורא כאשר תוכן האגרות סובב אודות הנהגת ודברי אביו - וחותרו וברכות קדשו שהרעיף עליהם וכך כותב הרה"ק רבי נחום בער'ניו במכתבו אליו מיום כ"ד תמוז תרכ"ד אודות השולחן ביום כ"ג תמוז²:

"הנני להודיע כי ביום אתמול כ"ג תמוז עשיתי בקשתך והזכרתך לטובה, וגם אמרתי לחיים בעבורך, ומה שחותני מרן הקדוש יחי' בך אותך יקויים בך, ובשעת אמירת לחיים אמר לי, שמן הסתם אתה גם עושה שם סעודה, וכן העמדתי עבורך 10 בקבוקי יי"ג כבקשתך במכתב ... בשעת שחותני מרן שיחי' בך אותך אמר שיקויים בך מה שרק עולה במחשבה לברך, אחר כך אמר תורה שלימה למה רק במחשבה ולמה לא בפה".

ולעומתו כותב הרה"ק רבי שלמה'ניו באגרת מענה למכתבו הנ"ל ביום כ"ח תמוז תרכ"ד³.

"וגם בזה החיית את נפשי מה שאתה כותב אשר הזכרת אותי לפני אאדמו"ר שליט"א, השי"ת יעזור שיהיה כמו שאאדמו"ר שליט"א רוצה במחשבה, ומה שהוא רוצה לראות בנו שיראה זאת בקרוב. רק אחי יקירי קוה אל ד' חזק ויאמץ לבך, ובודאי יעזור ה' בקרוב, כי הרי רק ביכלתו לעזור, ואם אאדמו"ר שליט"א רוצה כן, הרי זה מסתמא רצון ד' ג"כ כזה, ובהקב"ה כתיב כולם בחכמה עשית, הרי שכבר באה ישועתו, רק השי"ת יעזור שיחי' לנו כלי מוכן לקבל".